

Annebeth Runge Svendsen (V):

Jeg kan af naturlige årsager fuldt henholde mig til ministerens redegørelse for det af Socialdemokratiet fremsatte beslutningsforslag. Imidlertid er der visse aspekter omkring denne sag, jeg som Venstres ordfører gerne vil fremdrage.

Først med hensyn til selve forskningsrådene. Som forskningsministeren redegjorde for, er de nu frigjort fra staten på en sådan måde, at det ikke vil være ønskeligt at gå ind og presse rådene til noget, som de vel egentlig allerede på egen hånd kan foretage sig. Forslaget til folketingsbeslutning og drøftelserne herom kan måske hjælpe lidt på vej med et fingerpeg om, hvad Folketinget ønsker sig i europæisk forskningsregi, men ligefrem at pålægge forskningsrådene en sådan opgave finder vi i Venstre ville være noget af en mistillidsrklæring, og en sådan tror jeg nu helst rådene er fri for.

Hvad angår selve ressourcspørgsmålet, så mener vi ikke i Venstre, at det kan være den danske stats problem. Der findes i europæisk sammenhæng så mange fondssøgningsmuligheder, at det ikke skulle være nødvendigt for staten at understøtte forskningsrådene, lige netop hvad angår dette spørgsmål.

Egentlig hilser jeg dog forslaget særdeles velkommen. Baggrunden for denne velkomst er den efter alt at dømme lidt mere progressive kurs, som Socialdemokratiet er slået ind på med hensyn til EF-spørgsmålet. Og så sagt lidt med et smil: Vi har jo tidligere set eksempler på, at Socialdemokratiet har haft endog særdeles svært ved at affinde sig med, at vi var, er og forbliver medlemmer i De Europæiske Fællesskaber. Tydeligst vel under den såkaldte pakkeafstemning, hvor som bekendt de ideologiske linier mellem den daværende firkloverregering og Socialdemokratiet og SF kom klart til udtryk.

Holdningen anes en smule i forslaget: Dette med, at Danmark skal og må have indflydelse på de beslutninger, der måtte blive truffet i europæisk forskningsregi. Jeg forstår ikke denne absolutte nødvendighed. Vi må nu engang nære lidt mere tillid til vore partnere i Fællesskabet, og som følge af dette kan jeg på gruppens vegne ikke indstille forslaget til vedtagelse.

Mogens Elvensø (FP):

Danmark er et lille land og kan derfor ikke

foretage store investeringer i forskning på alle videnskabelige og tekniske områder med bare nogenlunde gode resultater. Men det hindrer ikke, at vi på enkelte områder kan nå store resultater, afhængig af både de forskningsmæssige forhold og af enkelte personer. Vore institutioner må derfor udvælge, hvor vi er dygtige, og her bør vi gøre en indsats for at få placeret internationale forskningsområder i Danmark.

Vi har også via internationalt samarbejde muligheder for at følge moderne forskning og få del i den nye, moderne viden, og for at få sådanne kontrakter hjem har vi ikke noget imod, at man bruger lobbyisme, så vi kan få dem udført i Danmark.

Jeg og Fremskridtspartiet takker forskningsministeren for den redegørelse, der er blevet fremsat i dag, og vi kan fuldt ud tilslutte os den.

Det er jo sådan, at de skattekrone – i alt ca. 230 mio. kr. i 1990 – der anvendes i internationalt regi, også giver en viden til danske forskningscentre, som vi ellers ikke kunne få, og som har meget større værdi end de 230 mio. kr., som vi anvender. Vi har da også opnået, at vi har fået private forskningskontrakter hjem til ca. 50 mio. kr.

I februar 1989 blev der udgivet et lille hæfte, der hed »Regeringens strategiske forsknings- og udviklingsprogram for 1990-1993«. Her står på side 7:

»Det må fortsat sikres, at den danske forskningspolitik udføres i sammenhæng med EF's forskningsprogrammer. Danmark har hidtil fået en større del af bevillingerne i EF's ramme-program, end landet størrelsesmæssigt kan forvente. Det kan blive sværere for danske virksomheder at gøre sig gældende fremover, fordi der i EF-programmerne satses på større projekter, hvor de i international sammenhæng små danske virksomheder vanskeligt kan gøre sig gældende.«

Men da der er et stort og udtalt samarbejde imellem personer i erhvervslivet og personer fra de offentlige forskningsinstitutioner igennem disse personlige kontakter, vil vi da håbe, en lobbyvirksomhed vil hjælpe på, at vi kan få flere kontrakter hjem.

Samarbejdet mellem danske privatvirksomheder og forskningsinstitutioner og europæiske partnere kan vi godt se frem til som et gode for Danmark. Dette samarbejde er nemlig nyttigt, og det bidrager til at styrke landets konkurrenceevne.